

**COMMISSIE VAN TOEZICHT
STICHTING FEDERATIE FINANCIËEL PLANNERS
BESLISSING**

inzake de klacht van mevrouw X
hierna te noemen klagster,

tegen

de heer Y,

als zodanig geregistreerd in het CFP-register van de Stichting FFP,
hierna te noemen verweerder

HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1. De Commissie van Toezicht FFP (hierna: de Commissie) heeft kennis genomen van het klaagschrift dat klagster op 22 juni 2024, met aanvullingen op 8 en 12 juli 2024, bij de Commissie heeft ingediend. Verweerder heeft op 9 september 2024 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.
2. De Commissie heeft partijen per e-mail van 16 september 2024 opgeroepen voor een mondelinge behandeling van de klacht op 30 oktober 2024.
3. Op 30 oktober 2024 heeft de mondelinge behandeling van de klacht plaatsgevonden. Beide partijen zijn in persoon verschenen.
4. De Commissie heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden voor het in behandeling nemen van de klacht als omschreven in het Reglement Commissie van Toezicht en Raad van Beroep FFP is voldaan.

DE KLACHT

5. De klacht van klagster houdt kort en zakelijk weergegeven het volgende in:

Ik heb mij eind augustus 2023 tot verweerder gewend omdat ik advies wilde over mijn estate planning. In dat kader had ik op 27 september 2023 een eerste oriënterend gesprek met verweerder waarna ik hem opdracht heb gegeven mij te adviseren. Op 23 november 2023 hadden we een tweede gesprek en op 9 januari 2024 heb ik van verweerder een rapport ontvangen. Op 29 februari 2024 hebben wij dat rapport besproken omdat ik nog aanvullende vragen had. We spraken af dat verweerder de antwoorden op die aanvullende vragen zou verwerken in een aangepast rapport. Dat aangepaste rapport stuurde hij op 23 april 2024 aan mij op. Afgezien van een gewijzigde tussenzin en een afsluiting was dit rapport identiek aan het eerste rapport. Ik heb mijn teleurstelling hierover naar verweerder geuit. Hij adviseerde mij toen ook om mijn testament

te wijzigen. Ik ontving ook nog een aanmaning tot betaling binnen een week en anders zou de deurwaarder langskomen terwijl ik al € 1.500,00 betaald had.

Ik beklaag me erover dat het eerste en tweede rapport geen inhoudsopgave en geen paginanummering bevatten en onoverzichtelijk zijn, dat het tweede rapport een kopie van het eerste rapport is, dat verweerder is uitgegaan van een onjuiste aanname van een te behalen leeftijd van 100 jaar, mijn schoondochters niet in het eerste rapport vermeld werden en ik € 2.500,- moet betalen voor in totaal twee gesprekken van ongeveer een uur, twee nagenoeg dezelfde rapportages en lange tussenperiodes waardoor alles in totaal 7 maanden heeft geduurd.

HET VERWEER

6. Verweerder voert kort en zakelijk weergegeven het volgende aan:

Klaagster kwam bij mij omdat zij advies wilde over haar vermogen en over de vraag of ze moest verhuizen naar een kleinere koopwoning of naar een huurwoning. Tijdens de eerste afspraak met mij op 27 september 2023 vertelde ze dat haar man enkele jaren daarvoor was overleden en dat zij vanwege lichamelijke klachten overwoog om te verhuizen naar of een koopwoning of een huurwoning. In dit gesprek heb ik met klaagster besproken dat ik berekeningen kon maken om de consequenties hiervan in kaart te brengen. Ik heb haar uitgelegd dat ik bij mijn berekeningen niet uit zou gaan van de actuele gemiddelde levensverwachting maar van de hypothetische levensverwachting van 100 jaar om uit te komen met haar geld. Ik heb haar gezegd dat ik in de gesprekken wel stil zou staan bij eerder overlijden.

Na het gesprek op 27 september 2023 heb ik klaagster op diezelfde dag een offerte ten bedrage van € 2.500,00 voor het uit te brengen advies gestuurd. Op 20 oktober 2023 heeft klaagster de offerte aanvaard.

Op 23 november 2023 heb ik tijdens een tweede afspraak met klaagster de basisuitgangspunten van het rapport besproken. Ik heb haar de effecten van inflatie laten zien en de getallen bij het bereiken van de leeftijd van 85 en 100 jaar. Klaagster vond de getallen waarbij de inflatie inclusief was onwerkelijk en daarom hebben we afgesproken dat ik de inflatie erbuiten zou laten om het beter te laten aansluiten bij haar verbeelding. Klaagster gaf aan digitale documenten lastig te kunnen lezen en daarom wilde zij liever een papieren rapport ontvangen. Vanwege de decemberdrukte maakten we de afspraak dat ik het rapport begin januari 2024 aan haar op zou sturen. Klaagster zou vanwege haar wintersportvakantie niet gelijk maar wat later reageren.

Op 9 januari 2024 heb ik het rapport aan klaagster opgestuurd en ik heb verwezen naar een digitale omgeving. Op 29 februari 2024 hebben we in een gesprek alle scenario's die in het rapport beschreven zijn doorgenomen. Aanvullend gaf klaagster aan dat zij graag wilde dat haar schoondochters niet zouden worden uitgesloten bij overlijden. Ik heb haar uitgelegd dat dit nu anders in haar testament staat en dat zij dit met haar notaris zou kunnen bespreken. Ook gaf klaagster aan dat ik ergens 'huur' had vermeld waar 'koop' had moeten staan. Ik heb hiervoor mijn excuses aangeboden, deze vergissing had geen invloed op de conclusie.

Medio april 2024 had klaagster de factuur van € 2.500,- nog niet voldaan. Bij telefonische navraag door ons bleek dat zij in afwachting was van een aangepast rapport. Ik verkeerde in de veronderstelling dat die aanpassing betrekking had op de vermelding van 'huur' in plaats van 'koop'. Ik heb het rapport hierop aangepast en aan haar opgestuurd.

Op 7 mei 2024 had klaagster de factuur nog niet voldaan en bij navraag gaf zij aan dat het rapport volgens haar nog steeds incorrect was. Zij zei dat ik professioneel genoeg moest zijn om te

achterhalen wat zij nog miste. Op 24 mei 2024 heb ik met klaagster afgesproken dat ik een opmerking over schenken aan de schoondochters als aanvulling op het rapport zou maken. Ik heb die aanvulling opgesteld en aan klaagster gestuurd.

Klaagster heeft op enig moment € 1.000,00 overgemaakt onder de voorwaarde dat ik het rapport zou aanpassen. Ik kreeg in eerste instantie niet helder wat klaagster nog van mij verwachtte, na aanpassing bleef de restbetaling uit waarop mijn bedrijf betalingsherinneringen aan klaagster heeft gestuurd. Op 13 juni 2024 is de laatste betalingsherinnering aan klaagster gestuurd waarop zij aangaf niet van bedreigingen te houden en dat zij een klacht ging indienen.

DE BEHANDELING TER ZITTING

7. Tijdens de mondelinge behandeling heeft klaagster in aanvulling op het klaagschrift – kort en zakelijk weergegeven – het volgende verklaard:

In het rapport worden eerst 10 items genoemd, op pagina's 10 tot en met 13 volgen 5 uitgewerkte scenario's. De scenario's voor de conclusie komen niet overeen met de scenario's na de conclusie. Ik miste in het rapport een advies over schenken bij leven aan mijn schoondochters. Verweerder verwees naar mijn testament en dat ik naar de notaris moest gaan als ik een wijziging wenste, maar daar heb ik niet om gevraagd omdat het juist ging over schenken bij leven. Ik begreep het digitale deel van het rapport niet, ik heb wel geprobeerd om het te begrijpen. Verweerder zou me een aangepast rapport sturen nadat we op 29 februari 2024 de eerste versie hadden besproken. In plaats van een nieuw rapport stuurde verweerder me precies hetzelfde rapport met een enkele aanpassing, dat steekt me. Ik vind het rapport warrig, ik heb veel informatie gekregen en moet het nu zelf uitzoeken. Het is een grabbelton geworden. Het hele traject heeft 7 maanden geduurd en in die 7 maanden heb ik twee gesprekken, een rapport en een aangepast rapport gehad.

8. Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerder in aanvulling op het verweerschrift – zakelijk weergegeven – het volgende verklaard:

Tijdens de afspraak op 27 september 2023 heb ik geprobeerd helder te krijgen welke adviesvraag klaagster had. We hebben onder meer besproken dat ik bij de advisering uitging van sparen en ontsparen, een hypothetische leeftijd van 100 jaar en inflatie. De onderwerpen die in het rapport aan de orde zouden komen en de stukken die ik van haar nodig had, heb ik weergegeven in mijn offerte van 27 september 2023. Hierop heeft klaagster stukken aangeleverd en deelde zij telefonisch mee dat ze de prijs erg hoog vond. Op 16 oktober 2023 gaf ze per e-mail aan dat ik uit de door haar aangeleverde stukken kon opmaken dat zij de offerte aanvaard had.

In het gesprek op 27 september 2023 heb ik aan klaagster uitgelegd waarom ik bij de berekeningen uitging van een hypothetische leeftijd van 100 jaar. We weten niet hoe oud klaagster, die nu ook al op leeftijd is, wordt. Klaagster maakte hiertegen eerst bezwaar en ik heb haar uitgelegd dat ik ergens vanuit moest gaan en dat we later stil konden staan bij het scenario van 85 jaar. Daarmee ging ze akkoord. Op verzoek van klaagster heb ik het punt van de inflatie eruit gehaald.

De 10 items die in het rapport opgesomd worden verwijzen naar een digitaal rapport dat in de door mij gebruikte software voorkomt. Ik heb klaagster ook uitgelegd welke items ze in het digitale deel van het rapport kan zien met doorklikken. Normaalgesproken lever ik mijn rapporten alleen nog digitaal aan en bespreek ik deze met mijn klanten op een scherm. Ik heb voor klaagster bij wege van uitzondering een papieren rapport gemaakt.

Naar aanleiding van het eerste rapport hebben we nog een derde afspraak gehad. Deze afspraak zou eerst op 15 februari 2024 plaatsvinden, maar vanwege ziekte van mijn dochter moest deze verzet worden naar 29 februari 2024. Tijdens dit gesprek wees ze me op een fout met betrekking

tot de vermelding van 'huur' in plaats van 'koop' en gaf ze aan dat ze niet wilde dat haar schoondochters werden uitgesloten bij haar overlijden. We hebben tijdens dit gesprek de verschillende scenario's in het rapport doorgenomen. Naar aanleiding van dit gesprek heb ik het rapport aangepast voor wat betreft de abusievelijke vermelding 'huur' in plaats van 'koop' en ik heb een aanbeveling in het rapport gezet. Ik ging ervan uit dat dit het enige was dat aangepast moest worden. De conclusie was hetzelfde gebleven.

Klaagster heeft uiteindelijk € 1.500,00 betaald en niet € 1.000,00 zoals ik in mijn verweerschrift vermeld heb. Ik heb haar gevraagd het volledige bedrag van € 2.500,00 te betalen waarop haar reactie was dat zij niet van bedreigingen houdt.

Ik vind het heel vervelend dat klaagster niet tevreden is over mijn advisering, terwijl ik met de beste intenties gehandeld heb. Ik heb gereflecteerd op de vraag hoe ik deze vervelende situatie had kunnen voorkomen. Voortaan ga ik de tijdlijn bewaken, ik ga overstappen naar een nieuw CRM-systeem, paginanummering en inhoudsopgave toepassen en de opdracht aan de klant vooraf nog duidelijker omschrijven. Ik ben nog steeds bereid het rapport aan te passen.

FEITEN

9. Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.
10. Klaagster en verweerder hebben op 27 september 2023 met elkaar gesproken over een adviesvraag van klaagster met betrekking tot haar woning en tot haar haar vermogen. Na dit gesprek heeft verweerder op diezelfde dag een offerte aan klaagster gestuurd voor het in kaart brengen van verschillende scenario's tegen betaling van een bedrag van € 2.500,00. In deze offerte is een samenvatting weergegeven van hetgeen partijen besproken hebben. Medio oktober 2023 heeft klaagster de offerte aanvaard.
11. Op 23 november 2023 heeft een tweede gesprek plaatsgevonden tussen partijen waarbij de uitgangspunten voor het door verweerder op te stellen rapport zijn doorgenomen. Partijen spraken af dat verweerder het rapport begin januari 2024 aan klaagster zou opsturen.
12. Op 9 januari 2024 heeft verweerder het rapport aan klaagster opgestuurd. Hierbij was een factuur van € 2.500,00 gevoegd.
13. Op 29 februari 2024 heeft een derde gesprek plaatsgevonden tussen partijen omdat klaagster had aangegeven nog wat vragen te hebben. Deze afspraak was eerst gepland op 15 februari 2024 maar is vanwege persoonlijke omstandigheden van verweerder verzet naar 29 februari 2024.
14. Op 23 april 2024 heeft verweerder een aangepast rapport aan klaagster gestuurd. Hierna heeft klaagster aangegeven nog niet tevreden te zijn en slechts een deel, te weten € 1.500,00 van het gehele factuurbedrag, te betalen.
15. Op of omstreeks 24 mei 2024 hebben partijen telefonisch overleg gehad naar aanleiding van het tweede rapport. Naar aanleiding van dit overleg heeft verweerder een brief op 24 mei 2024 aan klaagster gestuurd als aanvulling op het rapport.
16. Klaagster heeft nagelaten het hele factuurbedrag te betalen. Zij heeft in plaats van € 2.500,00 een bedrag van € 1.500,00 aan verweerder betaald.

DE BEOORDELING

17. Verweerder is geregistreerd in het CFP-register van de Stichting Federatie Financieel Planners en hij is toegetreden tot de daarbij behorende beroepsorganisatie FFP. Daarmee valt hij onder de jurisdictie van de Commissie. De Beroeps- en Gedragscode Stichting Federatie Financieel Planners (2022) bestrijkt het beroepsmatige doen en laten van de Gecertificeerd Financieel Planner, daaronder valt ook het handelen van verweerder als financieel adviseur.
18. De klacht van klagster valt in twee delen uiteen. Het eerste deel betreft de opzet en inhoud van het rapport en het tweede deel betreft de duur van het hele adviestraject. De Commissie zal deze twee klachtonderdelen hierna apart beoordelen.

De opzet en de inhoud van het rapport

19. Klagster verwijt verweerder dat de door verweerder opgestelde rapporten geen inhoudsopgave en geen paginanummering bevatten, uitgaan van een onjuiste aanname van een eindleeftijd van 100 jaar, een item missen over het bij leven schenken aan de schoondochters, onoverzichtelijk en nagenoeg identiek aan elkaar zijn.

Geen inhoudsopgave en paginanummering

20. Verweerder heeft tijdens de mondelinge behandeling van de klacht ten overstaan van de Commissie uitgelegd dat hij zijn rapporten normaalgesproken digitaal aan zijn klanten verstrekt. Op verzoek van klagster heeft hij een papieren rapport opgesteld, omdat zij daarom gevraagd had vanwege haar moeite met het lezen van digitale documenten. Hierdoor is de inhoudsopgave en paginanummering achterwege gebleven, aldus verweerder.
21. De Commissie stelt vast dat het rapport geen inhoudsopgave en paginanummering bevat. Het was voor de overzichtelijkheid beter geweest als deze twee items wel in het rapport waren opgenomen, maar het ontbreken hiervan rekent de Commissie verweerder niet zo zwaar aan dat hem hiervoor een tuchtrechtelijk verwijt moet worden gemaakt. Verweerder heeft tijdens de mondelinge behandeling aangegeven dat hij hiervan geleerd heeft en een volgende keer wel een inhoudsopgave en paginanummering zal opnemen. Dat vindt de Commissie voldoende.

Hypothetische leeftijd van 100 jaar

22. In de offerte die verweerder per e-mailbericht van 27 september 2023 aan klagster heeft gestuurd, is vermeld dat verweerder bij de berekeningen uitgaat van een periode tot aan de hypothetische eindleeftijd van 100 jaar. Verweerder heeft aangevoerd dat hij tijdens het gesprek op 23 november 2023 aan klagster heeft uitgelegd waarom hij bij zijn advisering uit zou gaan van deze hypothetische leeftijd en dat hij bij de uitleg van de te maken berekeningen heeft stilgestaan bij zowel de 85- als de 100-jarige leeftijd. Tijdens het gesprek op 29 februari 2024 heeft verweerder nogmaals alle scenario's doorgenomen en stuitte zijn berekening op basis van het bereiken van de hypothetische leeftijd van 100 jaar niet meer op bezwaren van klagster, aldus verweerder.
23. De Commissie stelt vast dat klagster door het aanvaarden van de offerte akkoord is gegaan met een berekening over een periode tot aan de hypothetische eindleeftijd van 100 jaar. Klagster heeft niet weersproken dat verweerder tijdens het gesprek op 23 november 2023 uitleg heeft gegeven over deze berekening voor het bereiken van zowel de 100-jarige als de 85-jarige leeftijd of eerder overlijden. In zoverre is hij haar tegemoet gekomen ten aanzien van haar wens te weten wat de gevolgen van zijn berekeningen zouden zijn bij het bereiken van de 85-jarige leeftijd. Dat klagster het tijdens het gesprek op 29 februari 2024 heeft aangegeven het niet eens te zijn met het uitgangspunt van deze berekening gebaseerd op het bereiken van de hypothetische leeftijd van 100 jaar, kan de Commissie niet vaststellen, omdat klagster en verweerder daarover verschillend verklaren. Klagster stelt dat zij dit wel heeft aangegeven en verweerder stelt dat dit

niet zo is. Nu de standpunten van partijen hierover verschillen en bij gebrek aan aanvullende feiten en omstandigheden, kan de Commissie niet vaststellen wat de feitelijke gang van zaken is geweest. Om die reden kan het verwijt op dit onderdeel niet gegrond worden verklaard. Dat is niet omdat het woord van klaagster minder geloof verdient dan het woord van verweerder. Voor het oordeel of een bepaald handelen of nalaten tuchtrechtelijk verwijtbaar is, moet eerst worden vastgesteld welke feiten en omstandigheden daaraan ten grondslag liggen en die kan de Commissie hier dus niet vaststellen. De Commissie is overigens gelet op de leeftijd van klaagster van oordeel dat het (ook) adviseren over een variant met de eindleeftijd van 100 jaar juist en verantwoord is met het oog op het goed voorlichten van klaagster.

Schoondochters

24. Tussen partijen staat vast dat zij op 29 februari 2024 voor het eerst hebben gesproken over het schenken aan de schoondochters van klaagster. Het schenken aan de schoondochters is niet als apart onderwerp in de offerte van 23 september 2023 opgenomen. Klaagster stelt dat zij verweerder op 29 februari 2024 heeft gevraagd om haar schoondochters te betrekken bij de berekeningen over het schenken bij leven, terwijl verweerder stelt dat klaagster heeft aangegeven dat zij niet wilde dat haar schoondochters zouden worden uitgesloten bij overlijden en dat hij haar in dat kader heeft verwezen naar haar notaris voor een wijziging van haar testament.
25. De Commissie kan niet vast stellen wat partijen op 29 februari 2024 hebben besproken ten aanzien van het schenken aan de schoondochters van klaagster, omdat de standpunten van partijen op dit punt niet overeenkomen. Naar aanleiding van het tweede rapport dat verweerder op 23 april 2024 aan klaagster heeft gestuurd, hebben partijen op of omstreeks 24 mei 2024 telefonisch overleg gehad. Klaagster stelt dat zij in dat gesprek aan verweerder heeft verteld dat zij een passage over het schenken bij leven aan haar schoondochters in het rapport miste en dat zij wilde dat dit in het rapport werd opgenomen. Verweerder stelt dat tijdens dit gesprek is gesproken over de wensen van klaagster met betrekking tot haar nalatenschap ten aanzien van haar (klein)kinderen en hun partners bij een eventueel overlijden en dat verweerder klaagster adviseerde hiervoor naar de notaris te gaan.
26. De Commissie kan zonder aanvullende feiten en omstandigheden over het gesprek niet vaststellen wat partijen in het telefoongesprek op of omstreeks 24 mei 2024 precies hebben gesproken. Verweerder heeft volgend op het gesprek tussen partijen een brief d.d. 24 mei 2024 aan klaagster gestuurd waarin gerefereerd wordt aan dat gesprek tussen partijen. Hieruit blijkt dat is gesproken over de wensen van klaagster met betrekking tot haar nalatenschap ten aanzien van haar (klein)kinderen en hun partners bij een eventueel overlijden. Op basis hiervan vindt het Commissie het niet voorstelbaar dat verweerder deze brief op eigen initiatief aan klaagster heeft gestuurd zonder dat de inhoud van die brief met haar besproken is. Om die reden is het aannemelijk dat die brief de inhoud van het telefoongesprek goed weergeeft en dat alleen gesproken is over de wensen van klaagster met betrekking tot haar nalatenschap en haar schoondochters bij een eventueel overlijden. Nu klaagster in het licht hiervan geen nadere feiten of omstandigheden heeft aangevoerd die wijzen op het tegendeel, zal de klacht op dit onderdeel vanwege een onvoldoende feitelijke onderbouwing worden afgewezen.

Rapporten zijn onoverzichtelijk en nagenoeg identiek

27. De Commissie stelt voorop dat de materie waarover klaagster advies heeft gevraagd ingewikkelde materie is. De Commissie is van oordeel dat verweerder een overzichtelijk rapport heeft opgesteld dat aan de gemiddelde eisen voldoet die aan een dergelijk rapport te stellen zijn. Daarbij komt dat verweerder het rapport zowel voor als na het opstellen met klaagster heeft besproken. Verweerder heeft zich aldus gehouden aan de afspraken uit de overeenkomst en hij heeft naar het oordeel van de Commissie gedaan wat redelijkerwijze van hem verwacht mocht worden, ook nadat klaagster voor de eerste maal haar onvrede over het rapport had kenbaar gemaakt. Hij heeft zich gehouden aan zijn toezegging enkele wijzigingen aan te brengen in het rapport en het gewijzigde

rapport aan klagster te sturen. Van hem behoefde niet verwacht te worden een geheel nieuw rapport aan klagster te verstrekken.

28. De Commissie komt tot de conclusie dat de klacht voor zover deze de opzet en inhoud van het rapport betreft ongegrond is.
29. Aan het bovenstaande voegt de Commissie toe dat verweerder zich zowel in zijn verweerschrift als ook ter zitting coulancehalve bereid heeft verklaard het rapport aan te vullen of te herzien als klagster kan aangeven wat zij daarin nog mist.

De duur van het adviestraject

30. Klagster verwijt verweerder dat de door verweerder in rekening gebrachte kosten te hoog zijn voor een traject dat 7 maanden heeft geduurd waarin in het totaal twee gesprekken van ongeveer een uur gevoerd zijn en zij twee rapportages heeft ontvangen die nagenoeg hetzelfde zijn.
31. Vooropgesteld wordt dat partijen geen afspraak hebben gemaakt over de oplevertermijn van het rapport. Als al van vertraging gesproken kan worden, dan kan de oorzaak daarvan niet alleen op het conto van verweerder geschreven worden. De Commissie stelt vast dat klagster en verweerder hun afspraken, drie in totaal, steeds in samenspraak hebben gemaakt. Niet gesteld of gebleken is dat klagster tijdens de besprekingen of tijdens het maken of verzetten van afspraken haar onvrede over de duur van het traject heeft kenbaar gemaakt. Slechts één keer moest verweerder een afspraak met klagster vanwege persoonlijke omstandigheden verzetten, maar de daardoor opgetreden vertraging van twee weken is niet onredelijk lang. Ook is verweerder in eerste instantie de communicatie met klagster blijven opzoeken om duidelijk te krijgen wat zij nog van hem verwachtte. Dat zij op een gegeven moment in een impasse geraakten is voorstelbaar omdat klagster na toezending van het aangepaste rapport niet bereid was aan te geven wat zij nog in dat rapport miste en ook niet tot algehele betaling van het factuurbedrag overging. Verweerder heeft tot slot onweersproken gesteld dat klagster hem tegenwierp dat hij zelf bij de afspraken aanwezig was geweest en professioneel genoeg moest zijn om zelf te achterhalen wat nog in het rapport miste. De Commissie is van oordeel dat het niet aan verweerder was om te achterhalen wat klagster nog in het rapport miste, nu het op haar weg lag om dat aan hem duidelijk te maken.
32. In het licht van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de duur van het adviestraject niet onredelijk lang heeft geduurd en dat de klacht in zoverre ook ongegrond is.

DE CONCLUSIE

33. Verweerder heeft ter zitting laten zien dat hij over reflectief vermogen beschikt en ook heeft hij zich toetsbaar opgesteld. Van overtreding van de Gedragscode is niet gebleken. De klacht is in alle onderdelen ongegrond en zal worden afgewezen.

DE BESLISSING

De Commissie van Toezicht wijst de klacht af.

Deze uitspraak is tot stand gekomen op 3 december 2024 met inachtneming van het Reglement Commissie van Toezicht en Raad van Beroep FFP en is gewezen door de heer mr. D. Wachter, voorzitter, de heer mr. A. Schepen CFP® en de heer drs. H. Leverman, leden, waarbij mevrouw mr. drs. E.E. Rippen als secretaris optrad.

D. Wachter

E.E. Rippen

voorzitter

secretaris

In artikel 13 van het Reglement Commissie van Toezicht en Raad van Beroep FFP is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Commissie van Toezicht bij de Raad van Beroep FFP. Daarbij geldt een termijn van dertig dagen na verzending van deze beslissing.